

Ripenserbladet

Medlemsblad for Ripensersamfundet · Nr. 3 · November 2021

Generalforsamling

Side 3

Jubilærtræf 2021

Side 19

Rundvisning på Ribe Katedralskole

Side 15

STRYGEJERNET

BAR • LIVESPORT • EVENTS

Dagmårsgade 1
6760 Ribe

☒ Café Strygejernet
#strygejernet

RIBES ÆLDSTE KJØBMANDSFORRETNING

PRØV VORES
PORTVINS-
MARINEREDE
FRUGTER

PARMO W. PEDERSEN - RIBE - 75 42 03 26

Ribes Blomsterhus Mathiesen

Seminarievej 6 - 6760 Ribe
75 42 08 33 - 75 42 49 61

Mail din bestilling på 5402@interflora.dk
www.interflora.dk

Nordea

Ribe afdeling
Seminarievej 8 · 6760 Ribe
Tlf. 75 41 11 11

Foreningens organisation

Formand

Hans Jørn Kolmos S.67
Weidekampsgade 53, 2.tv
2300 København S
40754626
formand@ripensersamfundet.dk

Næstformand

Hans Erik Christensen, S.65

Kasserer

Ulla Kayser, S.75

Sekretær

Elisabeth Kjær Sydenham, S.69
40 56 17 97
ripensersamfundet@ripensersamfundet.dk

Bladredaktør

Henrik Præstholt, S.60
40 45 17 28
redaktoer@ripensersamfundet.dk

Webmaster og webredaktør

Hans Erik Christensen, S.65

Bestyrelsesmedlem

Helle Spange Mortensen, S.69

Bestyrelsesmedlem

Niels Korsgaard, S.74

Bestyrelsesmedlem

Chresten Hedegaard, S.81

*Forside: Hanne Warming, Søkende
Side 3, Astrid Noack, Staaende kvinde*

Kongea Print og Design

Valmuearken 19a
6771 Gredstedbro

PRINT · KOPI · TRYK · GRAFISK DESIGN
mail@kongeaaprint.dk

Ordinær generalforsamling og årsmøde i Ripensersamfundet

Lørdag den 26. februar 2022 kl. 14:00

på Vartov i København

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen,
skal være bestyrelsen i hænde senest den 1. januar 2022, jfr. vedtægternes §9.

Generalforsamlingen efterfølges af årsmøde, hvor der vil blive holdt et foredrag af:

Holger K. Nielsen S.69

Tidligere SF formand, udenrigsminister og skatteminister.

Han voksede op i Bramming, hvor hans forældre var forstanderpar for Bramming Efterskole.

Holger K. Nielsen er bogaktuel med "Det var det værd" og vil tale ud fra titlen:

"Dansk politik før og nu"

Efter årsmødet vil der være mulighed for hyggeligt samvær og indtagelse af en let anretning.

Nærmere detaljer om arrangementet vil findes i næste nummer af Ripenserbladet.

Værd at huske...

Katedralskolens juleafslutning 2021

i Domkirken den 22. december

Generalforsamling og årsmøde

Lørdag den 26. februar 2022 kl. 14.00 på Vartov, København

Jubilarreception i 2022

Fredag den 24. juni

INDHOLD

Studenternes afslutning	4
Rektors tale til studenterne	5
Studenternes taler.....	8
Ripensersamfundets legatuddelinger	12
Rundvisning på skolen	15
Billeder fra jubilartræf	19
Mette Boldings afsked med skolen	48
Nyt fra Katedralskolen	53
Nyt fra Kunstmuseet	55
Nyt fra Sydvestjyske Museer	57
Kort Ribe nyt.....	58
Adresseændringer m.v.	62

Næste nummer af Ripenserbladet udkommer senest 1. februar med deadline den 2. januar 2022

Skolegården var godt fyldt.

Studenternes afslutning 2021

Covid-19 pandemien satte også i år sit præg på translokationen, men heldigvis i langt mindre omfang end sidste år. Det blev en næsten normal translokation, - og så alligevel ikke, for forsamlingsloftet på maks. 500 personer betød, at translokationen måtte afvikles i to seancer, den ene om formiddagen fra 10-11.30 og den anden over middag fra 12.30-14. Af samme årsag kunne jubilarerne desværre ikke deltage, der var ingen fællessang, og jubilarreceptionen var også aflyst.

Når alt det er sagt, var det alligevel dejligt at opleve, at vi trods alt er på vej mod mere normale tider. Ribe viste sig fra sin smukkeste side: strålende solskin, høj blå himmel, og Dannebrog til tops på domkirketårnet og skolens flagstang. Kort sagt den perfekte ramme for små 500, som deltog i hver af de to seancer i en bagende varm skolegård.

Translokationerne blev afviklet med de sædvanlige punkter: Rektors tale til dimittenderne, dimittendernes taler, uddeling af eksamensbeviser, og uddeling af legater. Der var som sagt ingen fællessang, men skolens kor og orkester var tilbage i fin form med en afkortet version af kantaten og et par andre musikalske indslag.

Som noget ekstraordinært uddelte Ripensersamfundet i år fire legater, nemlig to Corona-legater på hver 5.000 kr. oven i vo-

res sædvanlige Dimittendlegat på 7.000 kr. og 100-års jubilæumslegatet på 5.000 kr.

Det var naturligvis et savn, at jubilarerne ikke kunne deltage i translokationen, og at der ikke var nogen jubilarreception. Heldigvis var mange jubilarer alligevel kommet til Ribe for at fejre dagen ved arrangementer ude i byen. Det gjaldt både jubilarer fra i år og jubilarer fra sidste år, som fik lejlighed til at fejre et forsinket jubilæum efter den lange nedlukning.

Ripensersamfundet kvitterede ved at give en omgang til alle, der var mødt op for at fejre dagen, og som en ekstra gestus stillede rektor Kristian Bennike op til en rundvisning for jubilarer på skolen efter den sidste translokationsrunde. Det blev en stor succes, som det fremgår af billederne fra side 15.

Tale til studenterne

Kære Studenter

”Verden har altid været lige ved at gå under”. Sådan udtalte forfatteren Søren Ulrik Thomsen i et interview for flere år siden, længe inden der var nogen, der tænkte på en pandemi.

Når man bliver ældre, bliver man klogere og klogere (bare spørg jeres forældre). Det, der i virkeligheden sker, er, at man med årene bliver bedre og bedre til at se ligheder, men dårligere til at se forskelle (Man ser straks det gamle i det nye), men det nye i det, der ligner det gamle, har man svært ved at få øje på. Det er dét, ungdommen kan se. Det er jer, der skal bidrage med det nye. I er tættere på nutiden. Man kunne tale om det dobbelte blik eller ”de to stemmer”. Det er jer, der skal flytte verden et nyt sted hen, og os andre, der skal sikre, at det sker i et adstadigt tempo.

Den vilje og handlekraft har altid været til stede hos ungdommen, tænk bare på viljen til modstand under 2. verdenskrig, viljen til ungdomsoprøret, unge mennesker, der ugentligt demonstrerede i Berlin op til murens fald, og sådan kunne man blive ved. For to år siden var der nogle elever, der lavede en klimagruppe ”Gaia”, og al respekt for jeres indsats, det er et konkret eksempel på, at I ville gøre en forskel og gøre tingene på en ny måde.

For når verden er lige ved at gå under, må nogen med et nyt blik og nye stemmer rejse sig, mobilisere kræfter, for at verden kan genopstå.

I de forløbne to år har verdens undergang vist sig som en pandemi, der lukkede vores skole i lange perioder. Jeres skolegang har derfor været meget anderledes end for årgangene før jer. Ingen rejser, ingen fester og ingen arrangementer på tværs af klasserne. Et ret isoleret liv bag skærmen. I har taget det ualmindelig flot. I har indordnet jer uden at lade jer underordne. I har fundet vej i et hav af regler og ladet

Rektor talte til studenterne

jer teste i en uendelighed. I har indordnet jer for at kunne holde fast i den sidste flig af det fællesskab, som er en så betydende del, ikke bare af ungdomsårene, men for mennesker i alle aldre. Rent fagligt har I lært ufattelig meget på en virkelig koncentreret og anderledes måde, og det er ikke underligt, at en vis modløshed har bredt sig hos jer i takt med, at alle aflysningerne og hjemsendelserne ramte jer. Nu sidder I her med jeres huer på, og når man nu kigger ud over jer, så signalerer I, på trods af alt dette, en principiel optimisme, som rører jeres forældre og alle os andre, der er til stede her i dag.

Søren Ulrik Thomsen (som jo sagde det med, at verden altid har været ved at gå

Forældrene glædede sig med studenterne

under) har udgivet en bog med titlen ”En hårnål klemt inde bag panelet” med undertitlen ”noter fra eftertiden”, den handler egentlig om dette med, hvordan verden og livet hele tiden går under og skabes på ny. Og især om det, der bliver tilbage. I bogen skriver han blandt andet følgende:

”Når jeg vågner om morgenen, er det som sædvanlig med det uforanderlige indre billede af mig selv som en 17-årig, der om lidt skal ud ad døren og møde en voksen verden fuld af gråsprængte autoriteter, jeg både frygter og beundrer, gør oprør imod og vil anerkendes af. Men når jeg kommer ned på gaden, opdager jeg, at næsten alle andre er yngre end jeg, og hvem af dem der er ansvarsfulde lærere, besindige læger, og hvem som er fandanivoldske rockmusikere, skal jeg ikke kunne sige, for i modsætning til tidligere kan jeg ikke aflæse deres profession og sociale og kulturelle tilhørsforhold via påklædningen, ansigtstrækkene, gestikken. I mine øjne er de næsten ens og i hvert fald alt for unge til at være voksne” .

Det, Søren Ulrik Thomsen fortæller om her, er noget, både I og jeres forældre eller bedsteforældre kan genkende tror jeg – at løbe ud ad døren med den 17-åriges livsmod og energi og se alle, der er ældre end én selv, som gråsprængte autoriteter – det kunne for eksempel være de lærere,

Translokation

som har drevet, hjulpet, pisket og båret jer gennem gymnasietiden, og som I skiftevis både har frygtet, beundret, gjort oprør imod og villet anerkendes af. Og citatets anden del taler til den erfaring man får, når man selv bliver en af de ældre, de gråsprængte: Man opdager, at man selv har forandret sig, og at næsten alle autoriteterne – eksperterne i TV og lægen på sygehuset – er yngre end en selv. Og i hvert fald alt for unge til at være voksne.

Og Søren Ulrik Thomsen fortsætter:

”Fra en subjektiv grundfølelse af altid at være i færd med at vokse ind i en mystisk og stemningsfuld, allerede foreliggende verden, hvis hemmeligheder jeg vil have del i”, – dette tror og håber jeg I studenter kan genkende – ”har jeg pludselig en fortabt fornemmelse af at befinde mig i en på én gang uforståelig og gædeløs fremtid, der, uden at jeg opdagede det, begyndte for længe siden.” – og her kan vi ”gamle” hægte os på; vi lever i en fremtidsverden, der ikke længere er vores fremtid, men den kommende generations.

Men hvordan vi end oplever det, er det altså den samme verden, vi lever i og er fælles om.

Verden var lige ved at gå under, og jeg er sikker på, at jeres skæve skoleforløb har været med til at give jer en større opmærksomhed på mange af de værdier, der betyder noget for jer som borgere i et demokratisk samfund. Tillid, ansvar, respekt, ildhu og omhu.

Men det har også lært jer om verdens skrøbelighed. Med ét var det, som om toget blev sat i stå og blikket ind i fremtiden blev brudt. Det var, som om fokus flyttede sig for en stund. Vi stiftede pludselig bekendtskab med et forbudssamfund, noget der ellers ikke præger den tid, vi lever i, og noget, som de fleste af os føler ubehag ved. Tidens mantra, der ellers mere lyder i retning af ”Du skal, fordi du kan” blev for en stund sat i baggrunden. En tidsånd hvor det er påbuddene der fylder mest og ikke forbuddene. Men lad være med at tro, at den tids-

ånd er forsvundet helt. Den hersker i høj grad stadig, og jeg tror, I kan genkende dén også: Højskolelæreren Christian Hjortkjær har karakteriseret dette, og han mener, at påbud kan være lige så svære at håndtere som forbud, bare på en anderledes måde. Tænk på de ti bud. Det er ikke svært at overholde de ti bud. Du må ikke slå ihjel, og du må ikke stjæle, er et par af budene. Her står ret præcist, hvad det er, man ikke må, og så kan man jo bare lade være med det. Anderledes er det med tidens påbud; sørg altid for at være den bedste udgave af dig selv, eller – som et ungt menneske havde skrevet på en gul post-it og sat op på sin opslagstavle – ”hvis bedre er muligt, så er godt, ikke godt nok”. Det er skruen uden ende, det er godt at have idealer, men et ideal er netop karakteriseret ved ikke at være opnåeligt. Hvis godt ikke er godt nok, kan man hurtigt blive ramt af en utilstrækkelighedsfølelse.

Lad være med at tro, det kun handler om penalthuspiger og dydsmønstredrenge. Jeg har ved selvsyn konstateret at der er enkelte af jer (vist nok fra 3l), der har en soundbox og bruger den med glæde. Dette apparat er et symbol på, at du skal gøre din pligt i form af at opnå den maksimale selvudfoldelse. Reklamesloganet for soundbox (som jo i øvrigt er udviklet af to danske drenge) er ”No more limits, no more excuses”. Nu er der ingen grænser og forbud, og der er heller ikke længere nogen undskyldning for ikke at give den gas. Når noget er en mulighed, så skal den mulighed også bruges,

eller som soundboxdrene sagde ”Vi kan ikke redde verden, men vi kan gøre den lidt sjovere”.

Men de to ting er ikke modsætninger. I må rigtig gerne redde verden, og I må rigtig gerne gøre verden til et sjovere sted. Men, hvis jeg som en af de gråsprængte autoriteter skulle komme med et råd, så husk nu, at godt faktisk er godt nok, og at meget ganske vist hviler på jeres skuldre, men ikke *alting*. Husk at verden altid går lidt under, og at det ikke er jeres opgave at få den til at genopstå, men at arbejde videre med det, der bliver tilbage. Og bringe det med jer ind i fremtiden.

I har arbejdet for at tage den eksamen, I om et øjeblik får bevis på. I har fået de redskaber, der skal til for at kunne fortsætte jeres uddannelse eller gå ind i erhvervs-livet. Der er brug for jer, uanset hvilken vej I vælger at gå, og I går på stærke ben. I er parate til at flytte verden, parate til at få øje på de forskelle, vi andre ikke kan se. I ser med øjne fulde af håb for verden, men også med det ungdomsklarsyn, der fører til handling.

I er i færd med at vokse ind i en mystisk og stemningsfuld, allerede foreliggende verden, hvis hemmeligheder, I nok skal få del i. Tillykke med jeres eksamen og held og lykke på jeres vej!

Hermed dimitterer jeg årgang 2021 fra Ribe Katedralskole.

Kristian Bennike

Vi mødes i
Kvickly

Seminarievej 1 - 6760 Ribe - Tlf. 75 42 11 00

En studentertale

Kære alle sammen. Vi gjorde det. Vi kæmpede os igennem en skoletid kendetegnet af, at vi i høj grad fik frataget mange af de sociale oplevelser. Studietur, Københavnertur og Galla. Alt sammen noget, der var tænkt til at skulle bringe os tættere sammen, og give os motivation til at komme igennem den faglige del af uddannelsen med oprejst pande. Alligevel står vi her i dag og fejrer enden på et afsluttet kapitel i vores liv.

Siden vi i slut december blev sendt hjem under anden nedlukning, har vores skoletid været præget af uvished. Uvished om, hvornår vi ville vende tilbage til skolen og endelig se hinanden igen. I starten tænkte vi – ”vi kommer da tilbage i januar igen” – men nej –

    nå, jamen ”må vi så komme tilbage i februar” – nej –

    ”marts??” – aargh, så skidt da. ”Yes” – men kun på halv tid.

Denne konstante uvished lærte os at finde andre veje og være kreative i vores relationer med hinanden for at finde muligheder, hvorpå vi kunne mødes og være sammen alligevel. Der blev arrangeret sommerhusture, sammenkomster – i så store grupper som forsamlingsforbuddet tillod det – og hyggefester på Teams – #sammenhverforsig. Med andre ord, så mærkede vi, hvor vigtigt fællesskabet egentlig er for os.

Alligevel hører vi tit, at vi er dovne, at vi kun tænker på os selv, at vi er uansvarlige, har nok i os selv, og så selvfølgelig, at vi fester og drikker for meget. Kort sagt, at ungdommen ikke helt er, hvad den har været – blot for at tage et par eksempler. Men jeg bliver nødt til at pointere, at disse udsagn ikke helt passer med virkeligheden.

Vi unge i dag drikker og ryger mindre, er mindre kriminelle og er generelt, ifølge et norsk studie fra 2017, sundere og mere pligtopfyldende end tidligere generationer,

og generationer før endnu. Rapporten fra studiet konkluderer, at nutidens ungdom er en ”sykt seriøs ungdomsgeneration”, hvilket ifølge den danske teolog og højskolelærer Christian Hjortkær åbner for et helt nyt paradoks i vores samfund. Faktisk er den her ”sygt seriøse ungdomsgeneration” blevet så seriøs, at mange unge i dag udvikler stress, angst og depression som følge af den store pligtopfyldenhed, der præger os som generation.

Vi lever med påbud der siger at vi ”skal være den bedste udgave af os selv” og ”hvis bedre er muligt, så er godt ikke godt nok”. Men hvornår er man den bedste udgave af sig selv, og hvornår har man så gjort det godt nok? Her kommer vi på den, når vi i stedet for mål sigter efter uopnåelige idealer, som er helt umulige at leve op til. Og måske er det her, at vi skal stoppe op og have modet til at give os selv lov til at være det menneske, vi nu engang er. Vi skal ville noget med vores liv, turde at lytte indad. Hvad er det, jeg er bedst til, og hvor er mit bidrag til det samfund, jeg er en del af? Det handler ikke om at have fået 02, 4 eller 12 til eksamen, og det handler ikke om, at vi får den længste og mest anerkendte uddannelse, eller for den sags skyld, om vi shiner på de sociale medier. Det, der betyder noget, er, at du er tro mod sig selv.

Det at være menneske er både på godt og ondt, og det er fuldstændig umuligt altid at være den ”bedste udgave af sig selv”. Derfor skal vi give os selv lov til **ikke** at være det. Som unge har vi retten til at gøre os erfaringer med livet, og erfaringer kommer

som følge af de fejl, vi laver. Noget som *The Minds of 99* i øvrigt formulerer meget godt i sangen ”*Alle skuffer over tid*”.

Så kære medstudenter og studiner, jeg synes, at vi som unge nyudklækkede studenter godt kan være stolte af os selv og vores generation – vi har overpræsteret og kan nu godt tillade os efter gymnasiet at gå ud og give os selv lov til at begå fejl.

Vi skal gøre os erfaringer, have fokus på fællesskabet og turde at stoppe op og give tid... Tænke over, hvad vores bidrag kan være til vores alles fælles fremtid, men først og fremmest så må fokus nu og det næste stykke tid være på at nyde, at vi nu er studenter, nyde hinanden og feste igennem!

Stort tillykke med huen til jer alle! Og til slut vil jeg selvfølgelig også på vegne af alle os elever sige en kæmpe stor tak til alle de lærere, der har ført os igennem de sidste 3 år på bedst mulig vis med de midler og muligheder, I har haft. I har på bedst mulig vis forsøgt at sætte jer selv i vi unges sted. Det er vi taknemmelige for!

Tillykke til os alle og god vind fremover.

Mathias Marinus Gissemann Hansen, 3x

Weis Stue

HOTEL
RESTAURANT
TORVET
6760 RIBE
TLF. 75 42 07 00

Restaurant Sælhunden

v/Rinda Klausen

Skibbroen 13 · 6760 Ribe · Tlf. 75 42 09 46 · Fax 75 41 04 31

www.saelhunden.dk · saelhunden@stofanet.dk

En studentertale

Da Jacob ringede og gav mig tilbuddet om at holde den her tale, gik jeg ind og googlede ordet "translokation", jeg tænkte at det først og fremmest var vigtigt at have på plads, så jeg vidste, hvad talen og denne begivenhed indebar. "*Den store danske*" kunne så fortælle mig, at "en translokation er en mutation, hvor et brudstykke af et kromosom hæftes til et andet ikke-homologt kromosom, hvorpå det forbliver ved senere celledelinger". Og efter denne fornyede indsigt kan jeg så fortælle, at jeg ikke er blevet klogere på, hvad der skal ske i dag, for jeg er altså ikke en stx'er. Dog formoder jeg, at det udover biologi har noget at gøre med afslutningen på sko-

leåret og os, der bliver studenter, så jeg tog chancen og takkede ja til Jacobs tilbud.

Så I dag kan vi (på forreste række) ikke længere kalde os elever på, men i stedet studenter fra Ribe Katedralskole. Det gør vi nok alle sammen med et lettet suk, men også med forventninger og spænding omkring, hvad der venter i fremtiden. Men inden vi når til det, kan vi se på, hvordan vi så egentlig er nået hertil, for vi kan vist alle blive enige om, at det har været nogle begivenhedsrige år, (nogle af årene indeholdt dog markant flere begivenheder en andre).

Det hele startede den 15. august 2018, da vi gik ind ad dørene på Ribe Handels-

gymnasium på Skyttevej. Vi skulle møde en masse nye personer, og jeg tvivler på at der var nogen af os, som tænkte på, at det var slut lige om lidt, for på det tidspunkt havde vi tre lange år foran os.

Men tiden gik dog alligevel. Den 31. august blev den første Heimdal afholdt. Vi var 1.g'ere og spiste aftensmad sammen, så vi havde mulighed for at lære hinanden endnu bedre at kende og ligeledes få et ord indført, inden 2. og 3.g'erne kom og tog det.

Det at lære så mange nye mennesker og en helt ny skole at kende kunne for mange godt være noget af en omvæltning. Det var det i hvert fald for os. Men sådan havde skolens ledelse det åbenbart ikke. De trængte nemlig til, at der skulle ske noget, og valgte derpå at samle alle ungdomsuddannelserne, der blev udbudt i Ribe, på ét sted – Ribe Katedralskole. Dermed skulle vi altså efter kun et halvt år på Handelsgymnasiet, igen forholde os til nye elever og en ny skole. Dog var ledelsen betænksom, da den hovedsageligt havde placeret hix-årgangens undervisning i SV-lokalerne, hvor vi så havde mulighed for at isolere os. Det gjorde så også, at vi, når vi skulle hen i et andet lokale, kunne bruge hele pauser på at finde ud af, hvor dørlågen vi skulle hen. Men nu står vi her, stadig lidt forvirrede over Ribe Katedralskoles lokaleorganisering, men det kan også være lige meget, for den skal vi aldrig bruge igen.

Hvad er der så mere sket på de her tre år? Kantinen har blandt andet hævet deres priser, og vi vil godt på de yngre årganges vegne opfordre til lavere priser.

Tidligere talte jeg om Heimdal. Jeg ved ikke, om I kan huske følelsen af en Heimdal-skolefest? Det blev der i hvert fald sat en stopper for den 11. marts 2020, hvor Mette Frederiksen lukkede landet ned. Ligesom der blev sat en stopper for studieture, mens bordaftørring, afspritning og test blev en del af dagligdagen.

Dog medførte coronaens indtog ikke kun negative ting, men gav os også muligheden for at sove til kl. 8.00 og være kom-

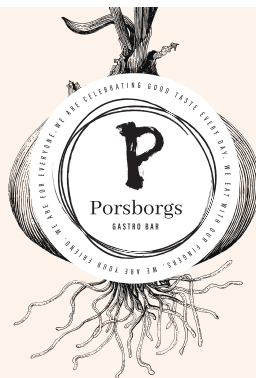
fortable med morgenhår i sengen helt indtil kl. 15.00, når vi fik fri. Jeg er også sikker på, at corona har været med til at redde manges fraværspcent, da det er langt nemmere at deltage i et Teamsopkald med kamera og mikrofon slået fra, end at tage i skole.

Derudover satte skolen også gang i forskellige corona-venlige arrangementer, blandt andet valgfesten (hvor 3.l sørgede for den klart bedste underholdning) og fastelavn, hvor klasserne hver især kunne mødes udklædte og online.

Corona gav os altså muligheden for at tænke ud af boksen, og den kreativitet synes vi, at vi skal holde fast i.

Til sidst vil vi gerne til vores medstuderter sige tillykke med huen! I har alle sammen fortjent den. Og det er derfor også fuld fortjent, at vi de næste par uger skal fejre huen med et par øl, imens solen forhåbentlig skinner på os. Tak!

*Julie Kristiansen, 3m
Freja Hansen, 3l*

**Om lidt kommer vinteren.
Det er hyggelige dage og
aftener i kælderen med os
samt god mad og drikke.
Vi ses snart.**

Porsborgs Gastro Bar
Torvet 3 - 6760 Ribe - porsborgs.dk

Ripensersamfundets legatoverrækkelse

Ved Ripensersamfundets formand, professor Hans Jørn Kolmos

Kære Studenter

På Ripensersamfundets vegne vil jeg gerne ønske jer alle hjerteligt tillykke med vel overstået eksamen.

Det har været en svær tid med alle de mange coronarestriktioner. Hårdt ikke bare for jer, men også for skolen og jeres lærere, som skulle få det hele til at hænge sammen.

I dag kan vi så glæde os over, at det hele trods alt lykkedes: I fik jeres eksamen, vi fik mulighed for at fejre det sammen med jer, og Ripensersamfundet fik traditionen tro lejlighed til uddele sine legater. Det sidste vender jeg tilbage til, men først et par ord om hvem vi er, og hvad vi står for.

Ripensersamfundet er en forening for tidligere elever fra Ribe Katedralskole. Vi har til opgave at bevare og udvikle sammenholdet mellem tidligere elever fra Ribe Katedralskole og sikre forbindelserne tilbage til skolen og til byen. Det sidste har jeg et helt konkret eksempel på:

Lige nu sidder der omkring 150 gamle elever fra Ribe Katedralskole til jubilarrangementer på restauranter rundt om i byen. De skulle også have været med til translokationen her i dag, men på grund af coronarestriktionerne var der ikke plads. Jeg

Kolmos taler til studenterne

skal hilse fra dem og ønske jer alle hjerteligt tillykke og velkommen i fællesskabet.

For Ripensersamfundet er jo i høj grad også *jeres* forening. Jeg ved, at skolen har fortalt jer om vores eksistens, så I har en ide om, hvem vi er. Kort fortalt står vi for *fællesskab, tradition og fornyelse*. Fællesskabet og traditionen er I allerede en del af, i og med at I sidder her i dag som én af de utallige elevvårgange, der har fået deres eksamen fra Ribe Katedralskole. Fornyelsen bidrager I blandt andet til ved at melde jer ind i foreningen og være med til at sætte jeres præg på udviklingen.

Det er altså noget særligt at kunne sige: ”Jeg gik også på Ribe Katedralskole”. Det giver en særlig identitet, som vi gerne vil være med til at skabe rammen om. Så kom og vær med i fællesskabet og meld jer ind i Ripensersamfundet. Vi har plads til jer alle, vi har rigtig meget at byde på, – og så er det tilmed gratis at være medlem de første fem år.

Nu ved I, hvad vi står for. Lad os så gå over til det, som er den egentlige årsag til, at jeg står her i dag, nemlig legatuddelingen til årets dimittender. Ripensersamfundet har normalt to legater til uddeling: Dimittendlegatet på 7.000 kr. og 100-års Jubilæumslegatet på 5.000 kr. I år uddele vi herudover som noget ganske særligt to COVID-19 legater på hver 5.000 kr. Vi uddele legaterne som en anerkendelse af, at modtagerne har bidraget til sammenholdet på skolen og udvikling af skolens sociale liv, ikke mindst her under coronapandemien. Indstillingen af legatmodtagerne er foretaget af skolen.

Dimittendfondens legat

Om modtageren hedder det i indstillingen:

”Legatmodtageren er en person, som man uden tøven kan betegne som en god kammerat, en dygtig studerende og et en-

gageret menneske. Engagementet og de gode evner kommer til udtryk både inden for naturvidenskab, humaniora og samfundsvidenskab, og legatmodtageren er kendt og vellidt af alle på skolen.

Det er han ikke mindst, fordi han som elevrådsformand har været en både synlig og ansvarsbevidst repræsentant for eleverne. Som elevambassadør har han bidraget til at gøre skolen synlig blandt kommende elever, og som en del af covid-19-markedsføringsteamet op til orienteringsmøderne i januar var det ham, der bød velkommen til skolen på hjemmesiden Katedralen.dk.”

Modtageren er: Mathias Gisseman Hansen, 3x.

Mathias modtager Dimittendlegatet

100-års Jubilæumslegatet

Om legatmodtageren skriver skolen i indstillingen:

”Denne elev har ligeledes ydet en stor indsats både for skolen samt for klassens sociale ve og vel, idet hun bl.a. går i brechen for udsatte klassekammerater.

Eleven er meget lattermild, har en god portion selvironi og helt sin egen stil.

Eleven, der er et musikalsk talent med en smuk og sprød stemme, påtog sig en af hovedrollerne i skolens musical, hvor vedkommende brillierede som det modsatte køn.

Eleven har desuden spillet hovedroller i både produktionen af elevvideoer samt sko-

lens klimaaktiviteter, hvor vedkommende som veganer og arrangør af Fem Fede Dage går all in.

Som forkvinde for skolens klimaråd, Gaia, har eleven kæmpet hårdt for – og er måske lykkedes med – at gøre RK mere grøn.”

Modtageren er: Cecilia Kildemand Hansen, 3r.

Cecilia modtager 100-års Jubilæumslegatet

Det første COVID-19 legat

Om legatmodtageren skriver skolen:

”Denne elev har ikke alene ydet en stor indsats for skolen, men har også spillet en central rolle for det sociale liv i sin klasse, hvad enten der skulle pyntes op, klædes ud, holdes en tiltrængt fest eller der skulle udredes træde, der var endt i en hårdknude.

Eleven, der er inkarnationen af den sindige lune jyde, er måske ikke så kendt, da vedkommende kun sjældent ses i rampelyset, men som oftest står bagved i kulissen og støtter de andre på scenen.

I maskinrummet er eleven til gengæld en mester, der ihærdigt og pligtopfyldende kaster sig over nok så store opgaver med for eksempel lys og lyd i forbindelse med skolens musical eller redigering af skolevideoer. Både i covid-19-markedsføringsgruppen og i forbindelse med sidste skoledag trak han et stort læs omkring teknikken.

Endelig har eleven gjort et stort stykke arbejde som næstformand i elevrådet.”

Modtageren er: Lasse Smedegaard Westphal, 3r.

Lasse modtager det ene COVID-19 legat

Det andet COVID-19 legat

Om modtageren hedder det i skolens indstilling:

”Legatet tildeles en person som udviser mere end faglige kompetencer:

Han har igennem sin studietid været en exceptionel god og inkluderende klassekammerat i klassen. Han er imødekommende, rummer alle, og enhver føler sig velkommen i hans selskab.

Disse positive egenskaber har han også videreført under Corona-nedlukningen, hvor han har udvist et stort socialt overskud og taget ansvar for at bidrage til en humoristisk, glad og positiv energi og stemning blandt sine medstuderende til trods for

nedlukningens udfordringer for de sociale relationer. Han har været en god og omsorgsfuld kammerat over for alle i klassen. Et konkret eksempel på hans stærke sociale kvaliteter er, at han blandt sine klassekammerater har fået titlen som klassens gentleman for sine høflige og gode manerer over for andre.”

Modtageren er: Asbjørn Jensen, 3m.

Asbjørn modtager det andet COVID-19 legat

Tillykke til legatmodtagerne og endnu engang stort tillykke til jer alle med eksamen. Tag nu ud og fejrr det, men husk, at der er stadig corona derude, så gør det med omtanke, og pas godt på hinanden og på jer selv. Tak.

Hans Jørn Kolmos

RESTAURANT

Backhaus A.P.S.

STEDET HVOR MAN SPISER GODT - MØDE- OG SELSKABSLOKALER OP TIL 65 PERS.

GRYDERGADE 12 - 6760 RIBE - TLF. 75 42 11 01

Mette Bolding takker af - med et smil

Efter et langt arbejdsliv, hvor hun i flere omgange har arbejdet på Ribe Katedralskole, er sekretær Mette Bolding gået på pension.

En rigtig ripenser... næsten...

Årsskriftets udsendte medarbejder møder Mette Bolding ved hendes hus på Holmevej, ikke langt fra Slotsbanken. Det er et nybygget hus, der er tegnet af hendes søn, som er arkitekt. Udtrykket er enkelt og stilrent – rene linjer og flader, lækre materialer og masser af sort. Man mærker med samme, at både Mette og hendes mand Palle er glade for huset og haven, der måske ikke er stor, men ender ved en brusende gren af Ribe Å. Ikke dårligt! Hvis man kan fiske laks i baghaven, har man gjort det godt her i tilværelsen.

Jeg bliver inviteret indenfor, og snart sidder vi i stuen med udsigt til det fossende vand under birketræet, hvor laksen plejer at

springe. Der kommer kaffe og rundstykker på bordet, og Mette begynder at fortælle. Hun er vokset op i Ribe, faktisk stod hendes barndomshjem netop her, hvor det nye hus nu ligger. Hun er med andre ord det, man kalder ”en rigtig ripenser”. Eller næsten – for hendes forældre er ikke fra Ribe, siger hun smilende.

Hun er nysproglig student fra Ribe Katedralskole i 1973, så skolen har været med hende gennem stort set hele livet. Efter studentereksamen læste hun til korrespondent i engelsk og tysk, og det banede vejen for en ansættelse i det gamle Ribe Amt hos amtsskolelederen Erik Kondrup, først på Torvet inde midt i Ribe og senere ude på Amtsgården.

Karsdal

I 1987 blev der imidlertid en stilling ledig på Ribe Katedralskole. Det var en deltids-

Der var i 1973 endnu rigelig plads til runddans på Munketorvet.

stilling som skolesekretær, og det passede fortrinligt ind i Mettes planer, da der på det tidspunkt var kommet børn ind i billedet. Hun valgte at søge jobbet, og det blev adgangsbilletten en lang karriere på skolen.

Mette kom til Ribe Katedralskole året inden ansættelsen af rektor Bent Karsdal, som gik på pension 2015. Karsdal har været en vigtig figur i hendes tid på skolen. Han har betydet rigtig meget, siger hun, blandt andet fordi han ikke var bange for at give hende ansvarsfulde opgaver – og fordi han stolede på, at hun kunne løse dem. Samtidig var han på sin egen diskrete måde god til at forstå sine ansatte og skabe gode og fornuftige rammer for arbejdet.

For Mette betød det, at hun havde en chef, der kunne fornemme, at hun havde ambitioner om at klare sig godt og få mere indflydelse, selv om det måske ikke altid blev udtalt. Han havde blik for, hvad der motiverede hende.

Derudover fremhæver hun, at selv om der var styr på tingene, var der plads til at lave fejl. Hvis man havde gjort noget, der ikke var smart, blev der vist forståelse – noget Mette selv har ladet sig inspirere af.

En af hendes opgaver som skolesekretær har været at åbne for skolens IT-system, når lærerne skulle indtaste karakterer. Hvis man som lærer ikke nåede at få karaktererne tastet til tiden, måtte man ind til Mette og bede om at få systemet åbnet igen. Og hvad skulle det så nytte, at hun stillede sig stramtandet an? Vi gør jo alle vores bedste, siger hun med et smil.

Mette og Inger Geil, der også var sekretær på skolen i den periode, var begge kommet til fra Ribe Amt. Mette husker, at det ikke altid var lige let med samarbejdet i systemet. At der var visse spændinger mellem Amtsgården og Puggaardsgade 22. Så var det godt at have to ansatte med et ben i hver lejr, der kunne fungere som en slags brobyggere og få det hele til at glide lidt bedre. På den måde fik Mette sat et positivt aftryk på skolen, inden hun og familien drog af sted til Fyn i 1995.

Mette på skolens kontor, 1994

Giftefoged på Fyn

I 1995 begyndte Mette på Odense Universitetshospital, hvor hun var sekretær hos oversygeplejersken på børneafdelingen. Senere arbejdede hun på borgmesterkontoret i Fåborg, ikke mindst for at lære nye mennesker at kende i den by, hvor familien havde slået sig ned. Her fungerede hun blandt andet som giftefoged og forenede folk af alle nationaliteter på rådhuset lørdag formiddag.

Kommunen havde et samarbejde med et tysk bureau, som lavede noget forarbejde på sagerne, og så havde de et stykke papir på alle tænkelige sprog, som var bryllupstalen. Det blev udleveret til brudeparret, og Mette stod klar til at holde talen på engelsk eller tysk efter behov.

Hun husker især en enkelt episode med et tysk brudepar, hvor gommens mor var noget fortørnet over, at sønnens doktortitel ikke fremgik af vielsesattesten. Så måtte

Mette stille og roligt forklare, at i Danmark gør vi det anderledes. Vi har ikke titler med ind i ægteskabet.

Tiden på Fyn blev dog ikke lang, da familien ikke rigtigt kunne finde sig tilrette derovre. Efter fire år fik Palle job i Haderslev, Mette blev HF-sekretær på Ribe Statsseminarium, og familien flyttede tilbage til deres husmandssted i Favrlund.

Dygtig til det digitale

På seminariet var de ikke så vilde med GAS, da Mette kom. Det blev en udfordring, der inspirerede hende, og som i høj grad har været med til at definere hendes arbejdsliv siden da.

GAS var Gymnasiernes Administrations System, som var det IT-system, der på det tidspunkt blev brugt til at administrere gymnasieskolerne med. I modsætning til kollegerne på seminariet, der foretrak det analoge, var Mette fascineret af den digitale verden og gjorde det til sin mission at fordybe sig i den. (Hun bruger selv ordet kæphest om sit forhold til IT).

Hun fik meget tidligt en hjemmecomputer. Det var helt tilbage i starten af 90'erne, da hun første gang var ansat på Katedralskolen. Palle var taget på herretur til Portugal for at spille golf, og så mente Mette, at det måtte være rimeligt, at hun til gengæld investerede i en computer. Den kostede 12.000 kr. Det var mange penge på det tidspunkt, men den var det værd.

Mette brændte for at være med i frontlinjen, når det gjaldt indførelsen af det digitale. Hun husker et af de tidlige tekstbehandlingsprogrammer, der kunne være svært at arbejde med, fordi programmets funktioner lå gemt i nogle formler inde bag brugerfladen. Der gik sport i at sætte sig ind i disse funktioner og hjælpe fortabte lærere, når de kom ind på kontoret med deres spørgsmål og frustrationer.

Mette blev superbruger, og det er jo som bekendt brugerens bedste ven.

Vild med Lectio

Jeg er vild med Lectio, siger Mette – set fra kontorsiden har det været et godt og

smidigt elevadministrationssystem. Man fornemmer en dybde i Mettes følelser for dette program, som ligger ud over det sædvanlige.

Lectio er afløseren for GAS og en stor del af alles hverdag på gymnasiet i dag. I modsætning til GAS-konsulenterne, der havde andre funktioner samtidig, er Lectios support altid let at få fat i. Det svinger ganske vist lidt, hvor interesserede de er i at arbejde med forskellige områder af deres system, men generelt har Mette kun godt at sige om samarbejdet med Lectio.

Der var hun på linje med Birgit Bro, der har været ansat på Ribe Katedralskole som uddannelsesleder – det, der tidligere hed inspektør. Mette og Birgit har haft et godt samarbejde om skolens mundtlige eksamen, hvor Mette kunne byde ind med viden om HF, som jo først blev udbudt i Puggaardgade fra 2008. Her blev byens HF inkl. Mette Bolding overflyttet fra det gamle seminarium til Katedralskolen.

Mette husker Birgit Bro som ”cool”. En meget præcis beskrivelse. Stille og rolig og med godt overblik. Tillidsvækkende. Kronborg har Holger Danske, vi har Birgit Bro.

En anden samarbejdspartner, der står tydeligt i erindringen, er Henrik Kjar, som har været vicerektor på skolen. Han var en anden type end Birgit, men også spæn-

dende at arbejde sammen med, fordi han gav plads og involverede Mette i mange beslutninger. For eksempel foreslog Mette, at man samlede en masse ting, vi havde liggende forskellige steder, i Excel. I det hele taget var der god mulighed for at komme med ideer og prøve ting af.

Også da Kristian Bennike trådte til som rektor efter Karsdal i 2015, blev der givet plads og lyttet. Den nye chef videreførte linjen, der var blevet lagt af den gamle.

Fusionen - forskellighed fascinerer

I 2018 blev Ribe Katedralskole og Handelsgymnasiet Ribe fusioneret, og aktiviteterne blev samlet i Puggaardsgade, hvor der selvfølgelig skulle bygges til. På det tidspunkt kunne Mette egentlig godt være gået på pension, men det valgte hun at vente med. Som sædvanlig var hun klar på en udfordring. Så hun deltog aktivt i det store arbejde med at få de to skoler til at smelte sammen rent administrativt.

Det har været gode folk, der kom, siger Mette om de nye kolleger. Susanne, Marie og Jakob er flyttet ind på kontoret sammen med Mette Sørensen, Mette Bolding, Jonna og Tanja. I det hele taget sætter Mette pris på sine gode kolleger og den store forskellighed, der efterhånden præger skolen. De mange forskellige typer og kompetencer, man møder. Det er et privilegium at være på sådan en arbejdsplads, siger hun.

Sådan har det i et vist omfang altid været. Selv da der kun var STX i Puggaardsgade, var der masser af spændende og sjove mennesker på stedet. Mette ønsker ikke at fremhæve nogen frem for andre, men et par lærere står alligevel særligt tydeligt i erindringen. Lars Ilsøe og Torkil Funder kom ofte ind på kontoret og slog sig ned for at hyggesnakke. De havde meget at byde på – både poetiske synsvinkler på livet og rå muskelkraft, når der skulle præges eksamensbeviser.

Mette husker også, at hun hjalp Torkil, da han havde svært ved at blive færdig med sin artikel til skolens jubilæumsskrift. Tor-

kil sad hjemme og skrev på sin skrivemaskine, og efterhånden som han blev færdig med siderne, blev de hentet af Mette, som skrev dem ind på computer, så de kunne blive klar til trykning. Det kan vi være glade for i dag – skriftet ville ikke være det samme uden et bidrag fra Torkil.

Eleverne

Mette har også med interesse fulgt med i elevernes liv på skolen. Ikke mindst har hun haft blik for de elever, der har haft det svært, eller som har kæmpet med at leve op til de forventninger om at kunne optræde disciplineret, der følger med at gå på Ribe Katedralskole.

Det er blevet særligt tydeligt, fordi Mette har siddet med skolens fraværsregistrering, og fordi ”barylere” med for meget fravær blev sendt forbi kontoret som vinkelever. Så var det igen vigtigt at finde smilet frem: Hej, godt, at du er kommet. Det kommer man simpelthen længst med, synes Mette.

Mette har også vist omsorg over for eleverne på en anden måde: Hun har været det faste holdepunkt i krisesituationer. Hun mener selv, at det skyldes kontorets indretning. Hun har nemlig haft sin faste plads direkte over for indgangsdøren, og af samme grund var hun som regel den første, man fokuserede på, når man trådte ind og havde brug for hjælp.

Og det ansvar har Mette til fulde levet op til. Lærere, der kom stormende ind på kontoret, fordi en elev havde fået et ildebeholdende, har altid fundet en resolut medspiller lige midt i synsfeltet. Hun var hurtigt klar over situationens alvor og rykkede altid ud med passende assistance. Alt fra gode råd til alarmopkald var på menuen.

At Mettes resolute optræden i den type situationer skulle skyldes kontorgeografi, kan da godt være. Der er dog også en anden mulighed. Det har ganske enkelt altid været naturligt for Mette at tage affære. At opsøge ansvar og udfordringer i stedet for at tøve og holde sig tilbage. Det er vi mange, der har nydt godt af.

Hvad så nu?

Jeg er efterhånden ved at være nået til bunds i kaffekoppen, og det er ved at være tyndt med ammunition på min blok, så jeg spørger hende om fremtiden – hvad nu? Ja, først og fremmest så er der jo hus og have, som skal passes og nydes, siger Mette. Og så er der familien, ikke mindst børnebørnene, der skal passes. Det er planen, at de skal have gang i fiskeriet nede i baghaven, og vi får en god snak om, hvordan det kan gribes an. Laksen under birketræet går en usikker fremtid i møde.

Og så var Mette en habil golfspiller engang. Det kan man jo blive igen. Jeg forestiller mig en drabelig konfrontation med skolens forhenværende pedel over 18 huller et sted ude i fremtiden. Henning Skov Nielsen gik på pension i 2016 og havde det som forsæt at gøre mere ved golfen. Gerne ramme en hole-in-one. Det er et åbent spørgsmål, om golfbanen er stor nok til dem begge – sekretæren og pedellen.

Mette virker afklaret og positiv, når hun ser tilbage på karrieren. Det har været godt, synes hun. Masser af spændende mennesker, masser af spændende udfordringer. Det er selvfølgelig altid specielt at sige farvel efter så mange år, og Mette har nydt at have en lille ekstraopgave at trappe ned på. Hun har pakket gamle protokoller til Rigsarkivet. Nu er hun klar til det næste. Vi må håbe, at det samme gælder Katedralskolen.

Jesper Bunk

Nyt fra Katedralskolen

Onsdag den 8. august 2021 var på flere måder en mærkedag. Det var første skoledag for eleverne på de nye 1. årgange, på de mange ungdomsuddannelser der udgør nutidens Ribe Katedralskole. Derudover var det starten på en begyndende normalitet, i og med at fortsætterklasserne nu skulle møde fysisk på skolen på næsten samme vis som før Corona-nedlukningerne. I skrivende stund er de sidste af myndighedernes restriktioner afskaffet, så man næsten ikke mærker noget til Coronaen mere. Næsten. Skolen har haft tilbud om gratis vaccination af elever og personale i skoletiden, så de sidste kunne blive beskyttet mod Coronavirussen. I praksis foregik det ved at to sygeplejersker lavede morgensangssalen om til et midlertidigt lazaret, en dag i august og 14 dage senere da anden vaccination skulle gives. Der var et pænt antal besøgende som ønskede at blive vaccineret, men det store flertal af elever og personale var blevet vaccineret i løbet af foråret og sommeren.

Forude venter et skoleår som på mange måder ligner et ganske normalt år på RK, men pandemien spøger dog stadig. For eksempel bliver 2021 et af de mest travle rejse-år i skolens historie. Man har på landets ungdomsuddannelser fået besked om at have fokus på ”sociale relationer”. Oven på

Fællesskab på introtur

den lange periode hvor eleverne primært har set hinanden og lærerne gennem computer-skærmen ønsker Undervisningsministeriet nu at skolerne laver tiltag som kan være med til at vænne eleverne til at være sammen på skolerne igen. På RK sker dette blandt andet ved at rejse. De af vore fortsætterklasser som ikke kom på introture, studieture og ekskursioner i foregående skoleår, kommer afsted på disse ture i det kommende år. Sammen med de elever der i forvejen skal afsted i år, så vil antallet af rejsende elever på RK dermed blive historisk stort.

Allerede i første uge af det nye skoleår kørte alle 2.g klasser i busser til Als, hvor de tilbragte et par dage i Mommark – en slags feriekoloni, hvor de blev udsat for alskens sociale aktiviteter og hyggede sig i hinandens og lærernes selskab. Næste elevgruppe, der rejser ud, er afgangsklasserne som skulle have været afsted på den store studietur sidste år.

De tager i stedet med bus til Berlin i uge 41. Før Corona-nedlukningen fløj alle klasserne på studietur, rundt omkring i Europa, USA eller Island. Skolens ledelse har dog valgt at denne praksis ikke vender tilbage endnu, fordi man vil vente og se hvordan efteråret og vinteren forløber, inden de normale studieture atter genoptages. Det medfører i første omgang at destinationerne for de rejser der besøges i det kommende skoleår ligger indenfor rækkevidden af en bustur, så mange af de traditionelle rejsemål er dermed udelukkede. Klassiker-eleverne plejer gerne at drage til Grækenland eller Italien for at studere Antikken. Sprog-, samfundsfags- og handelsskoleholdene drager ligeledes normalt til Italien, Frankrig, Spanien, Storbritannien eller USA (New York). I år vil eleverne i stedet op dage/genop dage destinationer som ligger tættere på.

De sociale relationer plejes selvfølgelig også på skolen i hverdagen. De første fester har for eksempel været afholdt, og for første gang i 1,5 år skulle eleverne i festudvalget

Første fredagsbar foregik i skolegården.

Heimdal se om de stadig kunne stable en fest på benene. De tidligere ledere af Heimdal, der blev færdige på skolen i sommers, måtte tilkaldes, så de kunne rådgive det nye meget uerfarne udvalg. Jeg havde selv fornøjelsen af at være blandt de lærere der havde opsyn med festen, og glæden blandt eleverne, som aftenen skred frem, var mærkbar og stor. Mange 4.g'ere deltog ligeledes i festen, så de også kunne prøve at gå til en gymnasiefest. Bortset fra fester og fredagscafeerne, er næste store sociale tiltag årets musical, som er under forberedelse. For tiden er musiklærerne i gang med at udvælge de heldige elever der skal medvirke til årets musical ("Grease"), ud af et endog meget stort antal elever der har ønsket at deltage. Også her mærker man at eleverne er begejstrede for at være tilbage i hinandens selskab igen. Så helt galt gik det ikke under pandemien.

Den faglige del af skolelivet er selvfølgelig også mærket af Corona-nedlukningen. En del foredrag, virksomhedsbesøg, ekskursioner til diverse museer og lignende aktiviteter som har været udsat, er nu i gang med at blive indhentet. Lærerne og ledelsen af RK er derudover også i gang med at undersøge og få overblik over de metoder der kom i brug under nedlukningen for at se hvilke der også fremover kan anvendes. Den voldsomme brug af digital undervisning, via Micro-

soft Teams, Zoom eller lignende programmer, skal selvfølgelig ikke fortsættes, men i forbindelse med visse aktiviteter har disse redskaber dog forbedret udbyttet sammenlignet med tidligere praksis. Derfor vil disse redskaber da også fortsat finde anvendelse i ny og næ. Alt i alt kan man vist, lidt forsigtigt, konkludere at Ribe Katedralskole kom meget nådigt igennem Coronapandemien, sammenlignet med mange andre ungdomsuddannelser i landet. Kun meget få elever blev syge, vi kom aldrig i en situation hvor vi måtte sende særlig mange hjem i isolation og det psykiske velbefindende hos eleverne lader umiddelbart – for mig at se – til at have klaret de mange omvæltninger ret flot. Når det er sagt, så er vi vist alle meget glade for at tilværelsen ser nogenlunde normal ud igen. En sidste god nyhed fra RK var desuden, antallet af nye elever der startede på skolen i år. Rigtig mange ungdomsuddannelser, og især i de tyndere befolkede dele af Danmark, har oplevet en nedgang i antallet af elever. På RK oplevede vi det stik modsatte, da antallet af nye elever steg mærkbart. Med fare for at begå hybris, kan jeg vist godt konkludere at skoleåret 2021/22 er kommet meget godt fra start.

*Med venlige hilsner
Henrik Tjørnelund*

Nyt fra Ribe Kunstmuseum

Udstilling 25.9.2021-20.2.2022: ”JEG-VAR-HER. Skriftbilleder af Ulla Diedrichsen”

Kunstneren Ulla Diedrichsen sætter i en ny udstilling på Ribe Kunstmuseum fokus på menneskets universelle behov for at sætte sig spor og blive husket.

Udstillingen *JEG-VAR-HER. Skriftbilleder af Ulla Diedrichsen* (25.9.21-20.2.22) er en stedspecifik totalinstallation af den danske billedkunstner Ulla Diedrichsen. Diedrichsens arbejde har rod i konceptkunsten, og hun har siden 1970'erne arbejdet inden for den internationale retning ’Spurensicherung’, hvor kunstnere anvender antropologiske metoder til at finde frem til overordnede væsenstræk i vores kultur. Kunstneren har specielt til denne udstilling skabt nutidsværker med udgangspunkt i Ribes århundrede gamle monumenter. Værkerne får os til at se de tegn og fortællinger, som vi normalt overser og undersøger menneskets behov for at sætte sig spor og markere terræn - og om der kan være paralleller mellem fortidens skoledrenge, der ridsede deres navn i byens kirker, og nutidens sms'er.

Levende fortællinger

Gennem tre år har Ulla Diedrichsen registreret inskriptioner i Sct. Catharinæ Klosterkirke og Ribe Domkirke. I hendes

værker levedegøres fortællinger om købmænd, adelige, kongelige og latinskoleelever. Diedrichsen arbejder med et bredt spektrum af medier, og i udstillingen finder man blandt andet frottager – gnidetryk - der er lavet direkte på de historiske steder og fotografiske sammensætninger, hvor kunstneren har samlet billeder fra medieverdenen og fotografier fra europæiske storbyer. Værkerne er defineret af en sort-hvid-æstetik, der vækker associationer til dokumentarjournalistik. Udstillingen undersøger det eksistentiale statement ”JEG-VAR-HER”, og de både tankevækkende, humoristiske og poetiske værker viser, at menneskets behov for at gøre opmærksom på sig selv har ligget i vor natur til alle tider og fortsat findes i nutidens selvscenestættelser.

Nyindkøb

På auktion 21.9. erhvervede museet L. A. Ring, ”Sommerdag på Enø. En mark med modent korn i forgrunden”, 1913, med generøs støtte fra Ny Carlsbergfondet. Maleriet er signeret ”L.A. Ring 1913” og måler hele 79×126cm. Der går lidt tid før det kan ses på museets vægge, men vi skal nok

Rings lysende landskabsmaleri fra 1913 er nyeste medlem af Ribe Samlingen.

holde jer opdateret - og vi glæder os sådan til at vise jer det rigtigt.

Ring malede en række værker på Enø tæt på Karrebæksminde, hvor han og familien i en årrække holdt ferie. I maleriet ”Sommerdag på Enø. En mark med modent korn i forgrunden” ser man familiens sommervogn i baggrunden. Sommervognen er også repræsenteret i flere af kunstnerens andre værker fra Enø. Landskabet er defineret af en cisereret skarphed i detaljen. Kornstråene står nærmest skåret ud i malingen og giver værket en reliefagtig tekstur. Himlen er høj, og sommerskyerne skaber en diagonal, der trækker blikket ind i billedrummet. Parallelt med skyerne starter en vej i højre hjørne. I guldalderens landskaber repræsenterede værkerne ofte en helhed, der var struktureret af linearperspektivet. I Rings værk kan vi ikke se, hvor vejen fører hen, og det er tydeligt, at kunstneren skildrer et udsnit af verden. Denne erfaring – at verden ikke kan overskues som en helhed – er en af de centrale erfaringer i det moderne gennembrud. Guldalderens perspektiv er tabt og erstattet af det moderne menneskes fragmentariske verdensbillede, hvor alt støder mod hinanden. Rings moderne, fragmentariske beskæringer er også tilstede i værket *Stygt Vejr* (1908) samt i *Et halvtag ved keglebanen i Mogenstrup* (1888), der begge findes i Ribe Kunstmuseum samling. Landskabet fra Enø supplerer de fire andre værker af Ring fra museets samling på fine-

ste vis og vidner om spændvidden i Rings arbejde.

Støt museet:

Hvert år erhverver vi værker til Ribe Samlingen. Det gøres bl.a. ved hjælp fra gavegivere, der donerer minimum 200 kr. til museet, så vi kan opnå en momscompensation, der kan betyde op til 100.000 kr. Det er således et ikke ubetydeligt bidrag til museets økonomi, man kan bidrage til. Museet skal have mindst 100 gavegivere for at momscompensationen kan udløses. Vi er derfor meget afhængige af, at gode venner af museet igen vil bidrage ved senest 31. december at indbetale min. 200 kr. til museets gavekonto: regnr.:3203 kontonr.:10382475. Husk at oplyse navn i kommentarfeltet.

Anføres også CPR-nr. i forbindelse med indbetalingen, indberettes beløbet til Skat, så det bliver fratrukket på selvangivelsen. Ønsker man udelukkende at indbetale et støttebeløb, dvs. uden at få skattefradrag, skal man ikke oplyse sit CPR-nr. Så snart indberetningen er afviklet, og ikke længere er nødvendig for at opfylde bogføringskrav eller andre lovkrav, slettes oplysninger fra vores system.

I håb om, at mindst 100 personer vil støtte kunstmuseet på denne måde, takkes på forhånd for donationerne.

I 2020 bidrog beløbet fra gavegiverne til erhvervelse af *Ulrik Møllers Parti fra Vadehavet* (Ribe)

Nyt fra Sydvestjyske Museer

Udgravningerne under Rosen Allé og Tvedgade

Som de fleste ripensere har bemærket, er Rosen Allé, dele af Seminarievej samt Tvedgade og Sct. Jørgens Vej kraftigt påvirket af et omfattende vejarbejde, der har stået på siden foråret. Årsagen er, at kloaksystemet skal opgraderes til også at kunne klare fremtidens regnmængder og ved samme lejlighed bliver vandrør og fjernvarmerør også udskiftet.

Arbejdet følges af arkæologer fra Sydvestjyske Museer og har allerede givet mange spændende resultater. Når et nyt stræk graves op, er vi med til at dirigere gravemaskinen og får på den måde både påvist og udgravet de fortidsminder, der ligger under gaderne. Bid for bid stykker vi opmålingerne sammen, og til sidst kommer de til at udgøre en meget omfattende udgravning, som giver os megen ny viden om, hvad der foregik i udkanten af vikingetidens Ribe og i middelalderbyens forstad.

Under Tvedgade har vi fundet både et grubehus og forskellige stolpehuller fra vikingetiden. Under Rosen Allé håbede vi at finde vikingebyens grænser i form af først bygrøften og den senere voldgrav, men hvor de krydsede vejen, var der desværre så store forstyrrelser fra nyere tid, at alle ældre levn var borte.

Indtil videre er det mest interessante fund en hel række brønde fra formentlig 11-1300-tallet, som er fundet under Rosen Allé. De har alle været såkaldte holke, hvor

Rosen Allé

brønd foringen består af en udhulet træstamme, og fra de fleste af dem har vi udtaget prøver til dendrokronologisk datering, som vil kunne give os brøndenes præcise etablerings år. I én af dem fandt vi en smuk og næsten hel glaseret kande, formentlig fra 1300-årene, som blev anvendt til at trække vand op af brønden indtil snoren, til vores held, sprang. Kanden er i øjeblikket udstillet i forhals montren på Museet Ribes Vikinger.

Fra bunden af brøndene har vi udtaget pollenprøver, som vil kunne give et forholdsvist præcist signalement af bevoksningen i området. Vi ved ikke, hvorfor der er så mange brønde under Rosen Allé, men fylden i dem er af forholdsvist ydmyg karakter, og man kan måske forestille sig, at behovet for vandforsyning skyldtes, at der allerede i ældre middelalder har været stalde i området, som husede de mange dyr, som eksporteredes fra byen?

Det ældre apoteks grund

Også det tidligere apoteks grund i Tvedgade er udgravet forud for et kommende boligbyggeri. Her fandtes mod nord vådområdet Paypyt afgrænset af flere grøfter, den ældste formentlig fra vikingetiden. På det lidt højere terræn mod syd fandtes spredte bebyggelsesspor, blandt andet et grubehus fra 7-800-årene og en brønd fra omkring år 900. Igennem feltet løb desuden flere vejforløb i form af hjulspor, Tvedgades middelalderlige forgængere.

Venlig hilsen, Morten Søvsø

Kort nyt fra Ribe

vlredaktøren

■ **Ribe Vikingecenter.** I februar nummeret beskrev jeg at Karen Nørgaard og Bjarne Clement efter 28 år som ledere havde besluttet at stoppe. Da var de nye ledere allerede fundet og havde begyndt på deres nye job den 1. januar 2021. Det er dramaturgen **Christin V. Clausen** og konstruktør **Mikkel Fisker**. De er begge godt kendte med virksomheden, idet de har været ansat henholdsvis siden 2013 og 2011. Christin var leder af centrets formidling og Mikkel var byggeleder. Det var således prøvede folk der tog over.

De begyndte sæsonen med en vis usikkerhed, men vovede at planlægge med det normale forårsmarked i begyndelsen af maj måned. Det blev ret stort trods corona restriktioner og sæsonen har været nogenlunde tilfredsstillende. Nu sætter man sin lid til at der bliver restriktionsfrit i den kommende sæson.

Der er i centret bygget en ringvold svarende til de kendte ringvolde ved Trelleborg og Fyrkat med flere. Den er nok noget mindre end de originale, men den har dog en diameter på ca. 75 m. Det er nu lykkedes at samle midler til at forsyne den med bygninger i den ene fjerdedel. Her bliver der bygget 4 huse i et kvadrat svarende til de udgravninger der er foretaget på Fyrkat. Der er også midler til at opføre en del af palisaderne, som man mener de har været, og en af de fire porte, som der har været. En del af palisadeanlægget gøres ikke fær-

digt. Det skal de besøgende have mulighed for at gøre i fremtiden. En slags byggelejeplads. Man regner med det vil vare ca. 3 år at bygge det hele.

■ **Ribe Musikskole** blev i 1970 startet af to ildsjæle, **Aksel Fredensborg** og **Mogens Welinder**. De var begge musiklærere og ville gerne have at de mange børn fik et godt tilbud om undervisning. De havde ikke svært ved at skaffe musiklærere. Det var lærere på de enkelte skoler som feks. Margot Edelberg og Anna Heide som var villige til at undervise efter skoletid.

Der var opbakning fra Skolekommissionen og skoledirektør Aksel Kjær Larsen.

Musikskolen fik ret hurtigt et rigtig godt tag på elever der ønskede af spille rytmisk musik. Det var de naturligvis glade for, selvom Aksel, der blev den første leder af musikskolen, gerne havde set at der kom mere fokus på det klassiske. De havde håbet på at flere valgte at spille orkesterinstrumenter så der kunne dannes et strygeorkester. Men det var tydeligt at guitaren var populær, og det lå nok også i tiden, lyder det fra Mogens Welinder.

I løbet af 1980'erne overtog **Allan Hansen** ledelsen af musikskolen. Ved siden af professionelle lærere begyndte de dygtigste af de ældre elever også at undervise deres yngre kammerater. Der skete en kraftig udvikling så elevtallet kom helt op på 950 da der var flest. Mange spillede i forskellige sammensætninger og øvede sig til at spille i bands som optrådte for hinanden. Undertiden ligefrem som koncerter for et publikum, som det skete i RIAMUF som er en forening af musikere og musikelskere, og som har til huse i en del af det gamle bomuldsspinderi ved banegården.

Nogle blev professionelle som Mads Løkkegaard og Lars Maesbøl, samt brødrene og Anders og Kristian Bast og flere andre. Hvis man ser sig godt om i musiklivet, har Ribe Musikskole et godt ry som udklærings sted.

Musikskolen fungerer endnu, men er en

del af Esbjerg Kulturskole og en væsentlig del af aktiviteterne foregår i Esbjerg. Men RIAMUF eksisterer stadig og er i god gænge og på samme sted.

■ **Big Band Ribe** har også været plaget af corona med manglende samling af hele bandet. Det er nu heldigvis helt fortid og orkestret spillede for fuld kraft ved sommerens jazzfestival.

Det er grundlagt for ca. 40 år siden. Og jeg har på fornemmelsen at bandet ikke er uden forbindelse med musikskolen. En del af medlemmerne har det i al fald, for de optrådte også som lærere og musikere i forskellige sammenhænge som eksempelvis Valdes Kapel. Det var et orkester som havde sine fleste medlemmer på Valdemarkskolen.

■ **Helle Munksgaard Petersen** er med i Big Band Ribe hvor hun spiller klaver. Hun er Ribe student fra 1991 men har taget sin musikuddannelse i England. Hun tog til England kort efter sin studentereksamen, for hun var blevet meget begejstret for landet under et ophold i sin skoletid. Hun var også meget optaget af den engelske musiktradition og uddannelse. Hun blev efter uddannelsen ansat som musiklærer på forskellige gymnasier og trivedes godt i det engelske musikliv.

Hun havde hele tiden forestillet sig at hun sammen med sin mand skulle hjem til Ribe igen. Da så hendes mand i 2017 fik ansættelse på Den Internationale Skole i Esbjerg, var det klart at nu skulle det være. Hun havde selv ikke noget arbejde, men var

fortrøstningsfuld. Hun maste på og søgte forskelligt musikskole arbejde, men det er vanskeligt. Man skal bevise at man kan noget, når man kommer med en udenlandsk uddannelse. Det lykkedes at få noget på Kulturskolen i Varde, hvor hun blev vikar for en lærer. Helle blev glad for arbejdet og da vikariatet var forbi dukkede der noget andet op. Siden er det gået stærkt og Helle er avanceret til souschef for Kulturskolen i Varde.

Hun er overrasket over at musik ikke har den samme prioritet i Danmark som den har i England. Det er tydeligt at musikundervisningen står i skyggen af andre fag og nedskæringer på læreruddannelsen er gået ud over musikken. Der er mangel på musiklærere i folkeskolen og det går ud over eleverne.

Hun vil gerne medvirke til at udbrede musikken så den kommer til at fylde lige så meget som sporten gør i Danmark. Men der mangler en tradition for at spille musik. Mange vil gerne og Helle vil gerne medvirke til at mange får muligheden. Hun har også gjort noget ved sagen, idet hun har holdt oplæg om musikundervisningen i Undervisningsministeriet, og hun har fået et indlæg med i en lærebog om musikundervisning.

Helle er også en del af bestyrelsen for Rispensersamfundet, men som hvilende suppleant!

■ **Lars Ilsøe** har takket af som formand for Antikvarisk Selskab. Han har gjort det godt og har opretholdt det store medlemsantal. Han tiltrådte i den turbulente periode med dannelsen af Sydvestjyske Museer og omvæltning af ledelse og medarbejdere den førte med sig.

Han videreførte foreningens opgave med støtte til Antikvarisk Samling, som nu var en del af Sydvestjyske Museer, men han har også ført foreningens formidlings arbejde videre. Det har været månedlige foredrag med højst forskellige emner og interessante udflugter han har indbudt til.

Han har også opretholdt de gode pauser i foredragene, som er meget vigtige for sammenhængen i foreningen.

Han har desuden været ledende i foreningens årlige bogbasar en af de store juleweekends i Ribe. Her har foreningen haft en god stabil indtægt, og byens borgere er kommet af med gamle bøger og har haft mulighed for at købe andre! Lars har nu også haft naturlige forudsætninger, idet han gennem sit arbejdsliv som lektor på Katedralskolen har været bibliotekar for skolens enorme bibliotek med mere end 40 - 50.000 bind.

■ **Kirsten Tygesen** er den nye formand for Antikvarisk Selskab og hun møder med gode forudsætninger. Hun er læreruddannet og har fungeret på skoler i Ribe og Bramming for så at være forstander på Bramming Gymnastik og Idrætsefterskole gennem 14 år til 2020. Her var hun en særdeles initiativrig og aktiv leder, som udviklede skolen på fornem vis.

Hun har imidlertid også været medlem af bestyrelsen i en lang periode før hun blev forstander. Hun varetog således kassererposten i foreningen og det er ikke nogen ubetydelig opgave med de mange medlemmer. Kirsten glæder sig til at være en del af det frivillige arbejde i Ribe. Det er vigtigt for byen og ikke mindst for dens borgere.

Kirsten Tygesen er også på en måde kommet hjem igen, idet hendes farmor og farfar kom fra området vest for Ribe, og hendes far var Ribe student. Han har blandt meget andet skrevet en bog om slægterne.

■ **Marie Laverentz** var Mandø's ældste beboer. Hun har boet på øen siden 1949 da hun kom derover sammen med sin mand Johannes Laverentz. De var sammen på Mandø til ringridning og Johannes så et hus som var til salg. Han ville gerne købe det og så var det afgjort at de flyttede til øen.

Dengang boede der ca. 250 mennesker og samfundet fungerede som en naturlig helhed. De drev en mindre gård med 4-5

køer og to heste og en gris. Man klarede sig og Johannes kørte ud til Koresand med de turister og interesserede der var.

Det var også dengang forbindelsen til land var en traktor med en kasse bag på og med en vogn efter når der var passagerer til det. Nu er der kun ca. 30 faste beboere, men der er rigtig mange besøgende, og en hel armada af traktorvogne.

Marie Laverentz fyldte 100 år den 3. september i år og fejrede dagen med 114 indbudte på Mandø-centret. Det havde hun gjort hvert femte år, for man kan jo ikke blive budt ud uden selv at byde ind en gang imellem, som hun sagde. Johannes døde i 1987, men Marie blev boende i huset med de grønne vinduer over for kirken, som hun altid havde gjort. Hun fungerede i mange år som kirketjener og guide.

Marie døde den 14. september og blev begravet ved siden af sin Johannes på Mandø Kirkegård.

■ **Dark Sky Mandø** arbejdes der stadig på og med. Man har indsendt ansøgning om international godkendelse, men der ventes ikke svar på ansøgningen i år. Man er dog i fuld gang med at uddanne guider som kan vise de forventede turister rundt i mørket og fortælle om himmellegemerne. Man har gennemgået øens belysningsforhold og mange har skullet dæmpe den udvendige belysning. Men det har de fleste kunnet klare ved at sætte svagere pærer i. Gadebelysningen var det vanskeligere at klare, men det er lykkedes ved at reducere antallet af lamper og udskifte resten med svagt ned-

adrettet lys, som tændes når der er brug for det. Men det er ikke kun på Mandø der skal dæmpes på det udendørs lys. På havnen i Esbjerg skal man også være varsom. Den nuværende belysning på havnen skal tilpasses så man får mindst muligt lys som går ud i omgivelserne.

Det er i vinterhalvåret det er interessant at betragte stjerner og planeter, og det er jo der, hvor der ikke er så mange andre besøgene, så man forventer sig meget af projektet. Det er desuden den største del af guiderne som er madøboere, så det vil også øge mulighederne for at klare sig på øen.

■ **Ribe Byferie** havde i 2020 jubilæum. Der var nu 25 år siden det blev indviet. Man kunne ikke markere det på dagen på grund af corona, og valgte derfor at udsætte markeringen til bedre tider. Den kom i begyndelsen af september hvor virksomheden inviterede på åbent hus. Mange Ribe -borgere kender det ikke så meget, så de mødte frem i stort antal, og fik en god oplevelse. Byferien tog imod i centrets grillhytte hvor bestyrelsen serverede for dem. Der har været en god benyttelse af centret gennem hele sommeren og der plejer også at være godt belagt det meste af vinteren. Der er 20 ansatte på centret inklusive rengøringspersonale.

■ **Klapbroen** over Ribe Å er blevet opgivet, men den eksisterende bro skal forstærkes så man skal alligevel bruge den midlertidige vej, som blev lavet færdig til brug når klap-

broen skulle laves, Den var i lang tid fuldt færdig med en broforbindelse over åen, som man havde lånt af forsvarret. Den blev imidlertid taget ned sidste år fordi man skulle bruge den andet steds. Så den skal sættes op igen når det er besluttet at udføre arbejdet. Vejdirektoratet oplyser at forstærkningen kan rummes indenfor det nuværende budget. De onde lo og de gode græd!

■ **Luftledningen** på 150 kilovolt fra Esbjerg over Ribe til Bredebro bliver nu afløst af et kabel. Det er noget der skal ske inden den store 400 kilovolt luftledning etableres. Den skal i det sydlige Jylland gå fra Endrup over Ribe til Bredebro. Der har været en omfattende protestbevægelse med ønske om at den også lægges i kabel. Det kan den kun på 10-15 % af strækningen at tekniske årsager. Forløbet forbi Ribe ser ud til at kunne lægges i kabel, så hvis også en 60 kilovolt ledning kabellæggers, bliver Ribe helt fri for store elledninger mellem Vejle-vejen og Haderslev-vejen.

■ **Ny butik** er kommet i Ribes gågade, hvor Hornvarefabrikken åbner for salg fra Nederdammen 28. Det er et af Ribes gamle huse, som er bygget med gavlen mod gaden. Farvehandler Jørgensen havde butik der i mange år og hans enke bor stadig i overetagen. Der har dog senest været pizzeria-restaurant i lokalerne, men den flyttede for nogen tid siden.

Forretningen åbnede i løbet af sommeren og det ser ud til at blive lidt af et hit med alle de ting man kan lave af horn. Det er naturligvis de vanlige hornskeer i mange forskellige størrelser, men også smykker laver man af horn.

Hornvarefabrikken startede i 1935 som fabrik i Bøvlingbjerg vest for Holstebro, men bygger på en flere hundrede år gammel tradition i de fattige hede egne, hvor man udnyttede alt. Der er udsalg flere andre steder, og det bliver spændende at se om det også lykkes i Ribe.

Afsender:

Ripensersamfundet v/Elisabeth Kjær Sydenham
Grundtvigsvej 3A, 1. sal, 1864 Frederiksberg C

Ripensersamfundet

er en forening af tidligere elever fra Ribe Katedralskole samt for skolens nuværende og tidligere lærere og ansatte.

Foreningen arrangerer en reception for årets dimittender og jubilarer. Den afholdes i forbindelse med translokation på Katedralskolen i juni.

Foreningens medlemsblad, Ripenserbladet, udkommer tre gange pr. år. I februar-nummeret indkaldes der til generalforsamling og årsmøde, april-nummeret indeholder en liste over de medlemmer som er jubilarer det år, og oktober-nummeret indeholder billeder fra årets jubilarrangementer. Bladet er udkommet siden 1916.

Der udsendes meddelelse om nyt og nyheder på hjemmesiden til de medlemmer, som har oplyst deres mail-adresse.

Eftertryk af artikler er kun tilladt efter aftale med redaktionen.

Oplysninger om foreningen kan findes på hjemmesiden: www.ripensersamfundet.dk.

Medlemskab og adresseændring tegnes/meddeles enten ved en e-mail til: ripensersamfundet@ripensersamfundet.dk, på hjemmesiden eller ved at kontakte sekretæren.

Reklamationer over ikke modtaget blad meddeles til sekretæren eller anmeldes via hjemmesiden.

Husk at meddele adresseændringer til foreningen, både for bolig og mail.